యోగ-భోగ

శ్రీవంమల

చలో పగుసులా వరదల్లా, పరుగులతో వచ్చి ఆగింది గోదావరీ ఎక్స్‌ప్రెస్. అంతవరకు ప్రశాంతంగా వున్న సికిందరాబాదు స్టేషనులో ఎంత హడావిడి! సావు గంటాగితే రైలిప్పుడే బయలుదేరుతున్నంత ఆదుర్దా! రిజర్వేషనున్న వారు పెట్టెలు వెతుక్కుని లిస్టులో తమ పేరు చూసుకోడానికి కలదొక్కుంటాంటే, మామూలు పెట్టెలో వంటికాలు మీద నిలబడే జాగా దొరికితే తరించామనుకునే బీదా సాదా నెత్తి మీద బరువులతో, ఏడ్చే పిల్లలను గద్దిస్తూ మామూలు పెట్టెలు వెతికి పట్టుకోడానికి పరుగెడుతున్నారు. మధ్యలో సామాను ట్రాలీల రొద, తప్పుకోమని కేకలు, కాఫీ, టీ, ఫలహారాలమ్మే కుర్రాళ్ల కేకలూ, "తప్పుకో" అంటూ మీద మీద కొచ్చే బిస్కట్లు, పండ్లు బండ్లూ, పుస్తకాల ట్రాలీలు — ఒకటే గందరగోళం! తాపీగా నడిచే రామనాథం, ఎప్పుడూ తొందర పడంగాని గొట్టా ఆదుర్దా పడినవాడే కాని ఆ రోజు ఓ ఫస్టుక్లాసు బెర్తు రిజర్వు చేయించుకున్నాడు. 'జన్మానికో శివరాత్రి' అని నవ్వుకున్నాడు. ఆ సామెతలో కొన్ని వేదన ధ్వని వుంది. "అప్పుడు జన్మానికో శివరాత్రయితేనేం, జన్మలో ఒక్కసారైనా ఏదైనా గొప్ప అనుభవం అనుభవమే! దాన్ని ఆనందంతో స్వీకరించాలిగాని ఒక్కసారేనా అని బాధ పడకూడదు" అనుకుంటూ తన కంపార్టుమెంటు తాపీగా వెతుక్కుని పెట్టెలో ప్రవేశించాడు. అదో రెండు బెర్తుల కూపే పెట్టె. మోసుకొచ్చిన కూలీ చేతిలో కొత్త రూపాయినోటు పెట్టి, వాడు పారేసిన నమస్కారం హుందాగా చిరునవ్వుతో స్వీకరించాడు. కూపేముందు బెర్తును తడిమిచూశాడు. ప్రేమించిన స్త్రీ హృదయంలా మెత్తగా బలాగా గిలిగింతలు పెట్టినట్టైంది. బెర్తుకు జారబడి కళ్ళు మూసుకొన్నాడు రామనాథం. తెలుగు విశ్వవిద్యాలయంలో [illegible] రెండు సంవత్సరాలు జిల్లాలన్నీ చెప్పులరిగేలా తిరిగినా, ఉద్యోగం దొరకలేదు. పొట్ట చేతబట్టుకొని వచ్చిన తనను తెలంగాణా, తల్లిలా ఆదరించింది. నిజామాబాదు హైస్కూల్లో తెలుగు పండితుడుగా చేరిన తను క్రమంగా [illegible] ప్రమోషనోటుగా [illegible] హైస్కూలు హెడ్మాస్టరుగా రిటైరయ్యాడు. శేష జీవితాన్ని పవిత్ర గోదావరీ తల్లి పాద పద్మముల దగ్గర స్వంత వూరు రాజమండ్రిలో గడపాలని ఆకాంక్షతో కోస్తా జిల్లాల [illegible] బయలుదేరాడు. భార్యాపిల్లలూ వుండనే వున్నారు. రిటైరయ్యే ముందు తన జీతం ఫస్టుక్లాసు ప్రయాణం చేసే స్థాయికి పెరిగింది. రిటైరయ్యాక స్వంత గ్రామం చేరడానికి ఖర్చు గవర్నమెంటు భరిస్తుంది. అందుకే ఇంగా కించిత్ భోగమూ, జీవితంలో తొలిసారీ ఆఖరిసారీ!

ప్లాట్‌ఫారంమీద రద్దీ తగ్గింది. గోదావరి కూతకూసి మెల్లిగా కదిలి వేగం పుంజుకుంటోంది. [illegible] గజాల దూరం పోకుండానే రెండుసార్లు కూసి ఒక్క కుదుపుతో ఆగింది. ఎవరో గొలుసు లాగినట్టున్నారు. యిదోరకం వింతజబ్బు దేశంలో! రైలు బయలుదేరేదాకా తెమలక పోవడం ఎవరిచేతో రైలాపించి తాపీగా ఎక్కడం. కిటికీలోంచి బయటకు చూశాడు. దూరంగా పాతిక ముప్పదిమంది గుంపు తాపీగా కదిలి వస్తోంది. చేతిలో ఎయిర్‌బ్యాగుతో స్టేషను మాస్టరు దారి చూపుతున్నాడు. అందులో ఎవరో మంత్రో, వి. ఐ. పీ. యో అన్న మాట! "క్రమశిక్షణ అనేది జరపవలసిన పెద్దలే దాన్ని భంగం చేస్తుంటే మామూలు మనుష్యులను తప్పుపట్టడం న్యాయమా?" అనుకుంటూ రామనాథం నిట్టూర్చాడు. క్రమంగా గుంపు దగ్గరైంది. కొందరు పెద్ద ఆఫీసర్లు ముందు దారి చూపుతున్నారు. మధ్యన నెరిసిన పిల్లిగడ్డం, జడలు కట్టిన శిరోజాలు, [illegible] పాదాలదాకా కప్పిన తెల్లని అంగీలో ఒక స్వామీజీ హుందాగా పాదుకోళ్లు టకటక లాడించుకొంటూ నడచివస్తున్నాడు. ఇరు

ప్రక్కలా వెనకావున్న వారందరూ ప్రముఖ పారిశ్రామిక వేత్తలో, ధనవంతులో, ఆఫీసర్లలాగో కనబడుతున్నారు. మాటిమాటికి వంగి వంగి నమస్కరిస్తూ ఏదో చెపుతున్నారు. స్వామీజీ చిరునవ్వు నవ్వుతూ తలూపుతున్నారు. స్టేషనులోవున్న జనం, రైల్వే సిబ్బంది "స్వామీజీ! స్వామీజీ!" అనుకుంటూ వాగి పాదాలంటడానికి వున్న పనులన్నీ వదిలి పరుగెత్తుకువచ్చి చుట్టూ మూగారు. స్వామీజీ చుట్టూవున్న పెద్దలు వారిని రానీకుండా చుట్టూ చేతులడ్డం పెట్టి ఆపుతున్నారు. యిదంతా తనకేమీ సంబంధం లేనట్టు నెమ్మదిగ ముందుకు సాగుతున్నారు స్వామీజీ. వింతగా చూస్తున్న రామనాథం ఎక్కిన పెట్టె ముందే ఆగారు స్టేషను మాష్టారు. గబగబా రామనాథమున్న కూపేలోకి ఎక్కాడు. వెనుక పది మంది బిలబిలా లోపలికి జొరపడ్డారు. వీళ్ళల్లో ఒకడు రామనాథం సీటుపక్కన శుభ్రంగా దులిపి కష్మీరుజనం, దానిమీద మెత్తని దిండా పరిచాడు. ఎక్కిన మిగతా పెద్దలు రామనాథాన్ని వింతగా చూడసాగారు. వారం రోజులు గీయని గెడ్డంతో పీక్కుపోయిన ముఖం, ఇస్త్రీ ఎరుగని నలిగిన మడతలతో కాస్త నల్లబడి బొత్తాములు లేని ఖద్దరు చొక్కా, ఎక్కడా కండలేని శుష్కించిన ఛాతీని బయట పెడుతూంటే, ? 'బిచ్చగాడు రాజప్రసాదములో బికానా పరిచినట్టు'ని పించింది వారికి.

"ఎవరయ్యా నువ్వు?" అన్నాడో పెద్ద మనిషి అధికార స్వరంతో.

"ప్రయాణీకుణ్ణి."

"టిక్కెట్టు కొన్నావా! అసలు?" అన్నాడింకో సైకోటలో నిండుగా వున్న పెద్ద మనిషి.

అదేదో పెద్ద జోకైనట్టు అంతా నవ్వారు. స్వామీజీ ముఖారవిందంలో కూడా దరహాసం దోబూచులాడింది.

"చూడండి! మీరంతా చాలా పెద్ద మనుష్యుల్లా వున్నారు. డబ్బిచ్చి రిజర్వు చేయించుకున్న మనిషి సామాన్యుడైనా హేళన చేసే అధికారం మీకెవరిచ్చారు?" అన్నాడు రామనాథం చిరాకుగా.

"వారికి క్రింది బెర్తు, స్వామీజీకి పై బెర్తు రిజర్వయ్యాయి" అన్నాడు స్టేషను మాష్టారు వినయంగా.

తను పెద్ద అధికారిననే హోదా తగ్గకుండా, వినయం చూపిస్తూ చేతులు కట్టుకు నుంచున్న ప్రముఖుడు, "వాట్! స్వామీజీకి పై బెర్తా? వీల్లేదు మేష్టారూ. మీరెట్లా బుక్ చేశారండి" అన్నాడు తీవ్రంగా.

స్టేషను మాష్టారు చేతులు నలుపుతూ "సర్! వారికి ముందు క్రింది బెర్తు రిజర్వయిందండి" అన్నాడు.

"అయితే మాత్రం ఎందుకు మార్చలేదు?"

"వీరికి క్రింద బెర్తని టిక్కెట్టుతో వ్రాశామండీ. వారి అనుమతి లేకుండా మార్చడానికి రూల్సొప్పవండి."

"అవతారమూర్తియైన స్వామీజీని రూల్సంటూ యిబ్బంది పెడతారా? వీల్లేదు" అంటూ రామనాథంవైపు తిరిగి "మీరు పై బెర్తు తీసుకోండి" అన్నాడు అధికారస్వరంతో.

రామనాథానికి పట్టు మండింది. "కాస్త సర్దుకోండి సార్" అంటే ఒప్పుకొనేవాడే. కానీ యీ జబర్దస్తీ ఏమిటి! అందుకే పెంకిగా "ఎందుకు నా బెర్తు మార్చాలి నేను" అన్నాడు.

ఆగ్రహావేశంతో అధికారి ముఖం కందగడ్డలా తయారైంది. వేడి శ్వాస బరువుగా వచ్చింది. కోపం పట్టలేక "ఎవడవయ్యా నువ్వు?" అన్నాడు.

"నీవంటి మనిషినే!"

"నేనెవరో తెలుసా? తల్చుకుంటే నిన్ని పెట్టెలోంచి బయట కీడ్పించగలను. నిన్ను నామరూపాలు లేకుండా చేయగలను." అన్నాడు ఆవేశంగా.

"శహభాష్! ధర్మాన్ని అధికారహోదాతో బంధించి, కోతి నాడించి నట్టాడించే ధర్మప్రభువులన్నమాట" అన్నారు వెటకారంగా.

"ఏంకూశావ్!" అంటూ మీద కురాబోయాడా అధికారి ఆవేశంగా.

"సార్! ఆయన హెడ్మాష్టరు రామనాథంగారు. వారివద్ద చదువుకున్నవారిప్పుడు మంత్రి పదవిలో ఉన్నారు. వీరంటే ప్రాణమిస్తారు. అనవసరంగా మనం అబాసుపాలవుతాం. కాస్త శాంతించండి." అన్నాడొకరు.

"హూ! సిలబసు పాఠం చెప్పుకొని బతికే ఒక్క బడిపంతులుకు ఇంత పొగిపోటు! చూసిపోనా గాడిదా!"

"సార్! వీరు నిన్ననే రిటైరయ్యారు" అన్నాడో అనుచరులు.

స్వామీజీ చిరునవ్వు నవ్వుతూ "కూపస్థమండూకంలా అజ్ఞానంలో బతికే అల్పజీవి! అతనితో మనకెందుకు" అన్నారు.

"చిత్తం! చిత్తం! తమ ఆజ్ఞ" అన్నారంతా. ఒక్కొక్కరే స్వామీజీ పాదాలు తాకి అపిలువనండ్డా. గుడానీలు స్వామీజీ పాదాల ముందుంచారు వారు ప్రతిఒక్కరి శిరస్సునూ తాకి ఆశీర్వదించారు. అందరూ స్వామీజీకి నమస్కరిస్తూ దిగిపోయారు. కూతవేసిన గోదావరి భారంగా కదిలి క్రమంగా పరుగందుకొంది.

2

ఎంత ప్రముఖులకైనా తన పాద...

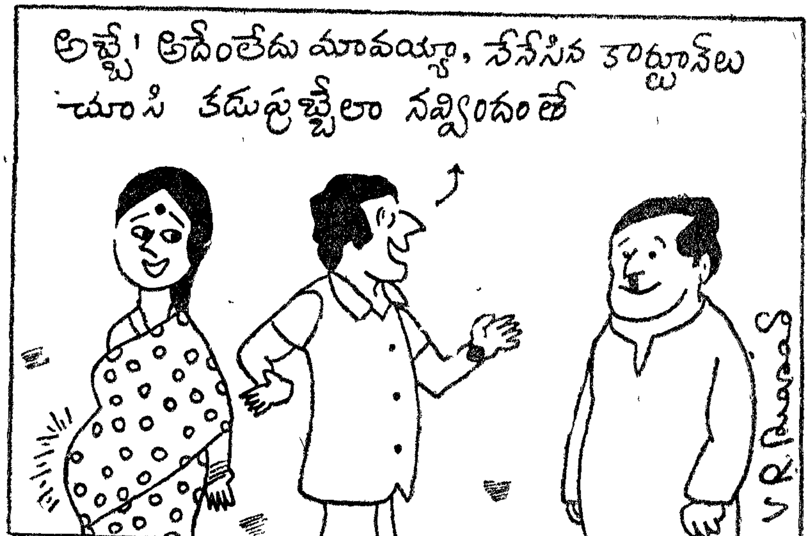

చెంతకాని ప్రక్కన చోటివ్వని అవతార పురుషుడైన స్వామీజీని, ఆయన ప్రక్క నిర్భయంగా కూర్చున్న ఒక్క బడిపంతుల్నీ మోసుకొంటూ సమదర్శినియైన కాలవాహి నిలా దూసుకుపోతోంది గోదావరి! అవతార పురుషుడుగా నమ్మి అడుగులకు మడుగులొత్తే ప్రముఖుల కంటే భిన్నంగా కనుపించే ఆ బక్కమనిషి చిత్రంగా కనుపించాడు స్వామీజీకి. మూర్ఖుడైన అజ్ఞానా? అఖండజ్ఞానా? స్వామీజీని కుతూహలం కదిలించింది. "ఎందాకా నాయనా?" అన్నారు.

"రాజమండ్రి స్వామీ."

"నేనూ అందాకానే. మన విభిన్న తత్వాలు చివరదాకా కలిసే సాగుతాయన్న మాట. సంతోషం."

"స్వామీజీ! మీరు క్రింది బెర్తు తీసుకోండి. నేను పైదానిమీద పడుకుంటాను."

"మరి యిందాక గట్టిగా ప్రతిఘటించావే."

"క్షమించండి స్వామీజీ! వారంతా మీ భక్తులే కావచ్చు. కానీ అహంకారంతో సాటి మనిషిని అవమానంగా చూస్తే సహించమంటారా?"

'వారంతా నన్ను అవతారమని కొలిచే భక్తులు నాయనా! నువ్వూ నన్ను గుర్తించి నందుకు సంతోషం,"

"క్షమించండి! నేనా ఉద్దేశంతో మీకు బెర్తు యివ్వటంలేదు. కష్టాలు సహించలేని సాటి మానవునికి కాస్త సాయపడదామనే నా అభిలాష."

"ఈ దేశంలో ఎందరో విజ్ఞులు, నాయకులూ, నాయకులే కాకుండా మామూలు ప్రజలు కూడా నన్ను అవతార మూర్తిగా గుర్తించి పూజలు చేస్తారు! నువ్వో విద్యావేత్తవు అసంఖ్యాకులైన బాలుర భవిష్యత్తుకు పూలబాట వేసిన ఆచార్యుడివి. సరస్వతిని హృదయ కమలంమీద నిల్పుకొన్న జ్ఞానివి! మరి మూర్ఖునిలా దేశమంతా గుర్తించిన నా దైవత్వాన్ని కించపరుస్తా వేమిటి?"

"క్షమించండి స్వామీజీ! ఆ విషయాలు తర్కించి మిమ్మల్ని కించపరచి కష్టం కలిగించడం నా కిష్టంలేదు."

"ఫరవాలేదు నాయనా! నాకు కష్టం కలగదు. సర్వం త్యజించినవాడిని నాకేమి బాధ! అయినా నీవంటి వారి మనస్సు తెలుసుకోవాలని జిజ్ఞాస కలుగుతోంది."

"అయితే నేనేమి చెప్పినా ఆగ్రహించకూడదు."

"సరే."

"తమరు భగవదవతారమని మీ భక్తులు నమ్ముతున్నారు. మరి మీరూ నమ్ముతున్నారా?"

"అవును. నేను అవతారమూర్తినే."

"మిమ్మల నవతారమూర్తిగా గుర్తింప చేసిన లక్షణా లేమిటి స్వామీజీ"

"నేను యవ్వనం ప్రవేశించే ముందే యిల్లు వదిలాను హిమాలయ గుహల్లో యోగుల నాశ్రయించి గురువుల నుగ్రహంతో పాతికేళ్ళు సాధనచేసి అష్టాదశ సిద్ధులు సాధించాను. నేను విభూతి, మరేం కావాలన్నా నిమిషంలో తెప్పించగలను. వ్యాధులు నిర్మూలించగలను. మనశ్శాంతి కలిగించగలను. ఒకటేమిటి నేనేది కావాలన్నా చేయగలను. సంసార కూపంలోపడి రోగాలతో, బాధలతో, అలమటించేవారి నుద్ధరించటానికే తపస్సు వదలి లోకంలోకి వచ్చాను! నన్ను గుర్తించి అవతార మూర్తిగా భావిస్తున్నారు ప్రజలు."

"చాలా సంతోషం స్వామీజీ! అఖండ తపస్సంపన్నులైన మీ దర్శనం చేత నా జన్మ ధన్యమైంది. కానీ ఒక సందేహం."

"చెప్పు"

"భగవంతుడంటే ఎవరు."

"ఆ! భగవంతుని ఉనికినే శంకిస్తున్నావా?"

"క్షమించండి స్వామీజీ! అవతార పురుషులైన మీద్వారా విని తరిద్దామని."

"భగవంతుడు సకల చరాచర సృష్టికర్త! ఈ విశ్వాన్నంతటిని తన లీలలో నడిపించే శక్తి."

"ఏవో కొన్ని మహిమలు సంపాదించిన మీరా సర్వాంతర్యామి అవతార మంటారా?"

"మహిమలు ఆ మనిషి నవతారమూర్తిని చేయవా?"

"స్వామిజీ! ఆలోచించండి. ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానంలో మనదేశం ప్రపంచానికే మార్గదర్శి అని మనమంతా నమ్ముతున్నాం. సృష్టి రహస్యాన్ని మథించి, పరమాత్మ స్వరూపాన్ని, మానవుడా విశ్వంభరునిలో ఐక్యత చెందే సాధనలనూ, తరుణోపాయాన్నిసాధించి, వేదవేదాంగాల రూపంలో, భగవద్గీతగా, పురాణాలలో సామాన్యుని కందుబాటులోకి తెచ్చిన మహాయోగులు, వశిష్ఠ, వైనతేయ, వ్యాసుల, మొదలైన వారి గురించి మీకునేను మనవి చేయనక్కరలేదు! తపశ్శక్తిచే సృష్టికి ప్రతిసృష్టి చేసే శక్తి సంపన్నులవటమే గాక, అనంత సృష్టిలోని అన్నిలోకాలను చుట్టివచ్చి వాటి స్వరూపాలను వర్ణించారు. కానీ వారెప్పుడూ తాము భగవదవతారమని చెప్పలేదు. అవునంటారా?"

"అవును."

"మరీకాలంలో ఏవో కొన్ని శక్తులు మాత్రం సంపాదించిన స్వామీజీలు, తాము చరాచర సృష్టినంతా నిండిన శక్తి స్వరూపుని అవతార మనడం న్యాయమంటారా?"

స్వామీజీ మాట్లాడలేదు. కాసేపాలోచించి నెమ్మదిగా "మరి సంసార కూపంలో మగ్గే సామాన్యుల నుద్ధరించటానికి సన్యాసులు పూనుకోవటం తప్పంటారా?"

"స్వామీజీ! సంసారం కూపమా? ఆ మాట భగవత్ సృష్టికే అపచారం!"

"ఏమిటి మీరనేది."

"ఈ అనంత సృష్టి నాడించే సూత్రం

దర్శన

ఏమంత గొప్పకాదు —
  అక్షరంలో 'సిరా' ని
  సముద్రంలో 'అలల్ని' చూడటం;
ఒక చిన్న అక్షరంలో
  జీవకోటియావత్ స్పందనల
    ఆక్రందనల రెపరెపలు కనిపించీ,
ఒక మహా సముద్రంలో
  తల్లి రొమ్ము తప్పిపోయిన పసిపాప
    ఆర్తిల్లు మనసు వినిపించీ —
ఆ చూపు మహత్తరమైంది!
  చూపు పగిలి, విస్తృత మైనప్పుడే ...
  అరచేతిలో అరణ్యం కనిపించినా —
  అరణ్యం, మెదడులో చిన్న సమస్య
    అనిపించినా —

— నందిని సిధారెడ్డి

ప్రేమ! నిరంతరంగాసాగే సృష్టి కార్యానికి మూలం సంసారం. స్త్రీ పురుషులు భార్యాభర్తలుగా మానసిక శారీరక అనుబంధంతో పరమాత్ముని అవధిలేని ఆనంద స్వరూపాన్ని అనుభవంలోకి తెచ్చుకుంటారు. స్త్రీ, పురుషులకిచేసే ఏకాగ్ర సేవలో భగవదంశలేదా? పిల్లల్ని లాలించి పెంచి పెద్దచేయు బాధ్యతలో భార్యాభర్తలు సృష్టికి జీవంపోసే పరమాత్మ స్వరూపులు; సంసారంలోని సుఖదుఃఖాలు, బరువు బాధ్యతలు, అనుభవించిన జీవి పుటం పెట్టిన బంగారంలా పునీతుడై పరమాత్మునికి దగ్గరౌతాడు. సంసారం సృష్టి కలకాలం సాగేందుకేర్పడిన పరమాత్ముని చిద్విలాసం! దాన్ని కూపమనటం అపచారం కాదా స్వామీ."

స్వామీజీ ఆలోచనలో పడ్డాడు. "అయితే మాబోంట్లు బోధించే అవసరం లేదంటావా నాయనా."

"ఎంతైనా వుంది స్వామీజీ! సంసారి సుఖదుఃఖాలనుభవిస్తూనే నాటకతీతుడుగా వుండాలి! డబ్బూ, హోదా, స్వార్థం పాశాలై మనిషిని బంధించి ఆత్మోన్నతికి అడ్డు కాకూడదు. భగవదంశ చరాచరసృష్టి అంతటా నిండివుందన్న సత్యం అనుభవంలోకి రావాలి. ముఖ్యంగా సాటి మానవులలో పరమాత్ముని గుర్తించి చేయూత నివ్వాలి! మీవంటి స్వామీజీలు పరమాత్మ స్వరూపాన్ని తెలుసుకునే జిజ్ఞాస దారీతెన్నూ తెలియక చీకటిలో అలమటించే ఉన్నా సంసారులకు మార్గదర్శకులూ, కరదీపికలూ కావాలి. మనకు మహర్షులు అందించిన యోగాభ్యాసం అందరికీ అందుబాటులోకి తెచ్చి ప్రచారం చెయ్యాలి. స్వామీజీ! ఏమేమో మాట్లాడాను క్షమించండి."

"నీ భావాలు నాలో జిజ్ఞాస రేకెత్తించాయి. ఇక విశ్రమిద్దాం నాయనా ప్రొద్దు పోయింది."

చీకటిని చీల్చుకుంటూ పరుగులు తీసే గోదావరి కడుపులో యోగీ, భోగీ సుషుప్తిలోకి జారిపోయారు.

3

బ్రహ్మాండం బ్రద్దలైనంత ధ్వని, ఏదో మీదపడి నడ్డివిరిగిన బాధా, బయటకు త్రోసివేయబడ్డట్లు భావనా కలిగి జాగ్రదావస్థలోకొచ్చే రామనాథం మేధస్సు మరు నిముషంలో అంధకారంలోకి జారిపోయింది.

ఏదో దళసరి తెరల వెనుక మసక మసకగా తెలివి మెల్లగా కనలిపోంది. వళ్ళంతా భరింలేని బాధ, కాలూ చెయ్యీ ఆడించినా కదలటంలేదు. మెల్లిగా మబ్బు తెరలు క్రమంగా మాయమయి మనిషి జాగ్రదావస్థలోకి వచ్చాడు. బరువుగా ఉన్న రెప్పల్ని తాటించి తెరిచాడు. ముందు మసకగా ఉన్నా క్రమంగా చూపు వచ్చింది. ఏకధాటిగా కారే కన్నీరుని తుడుచుకోకుండా, మీదకు వంగి "ఏమండీ! నేనండీ. మీ జానకిని, గుర్తుపట్టారా?" అనే అర్ధాంగినీ, బిగపట్టిన దుఃఖంతో జేవురించిన ముఖాలతో మంచం చుట్టూ నిలబడి ఆదుర్దాగా చూసే యిద్దరు కొడుకులూ, కోడళ్ళూ

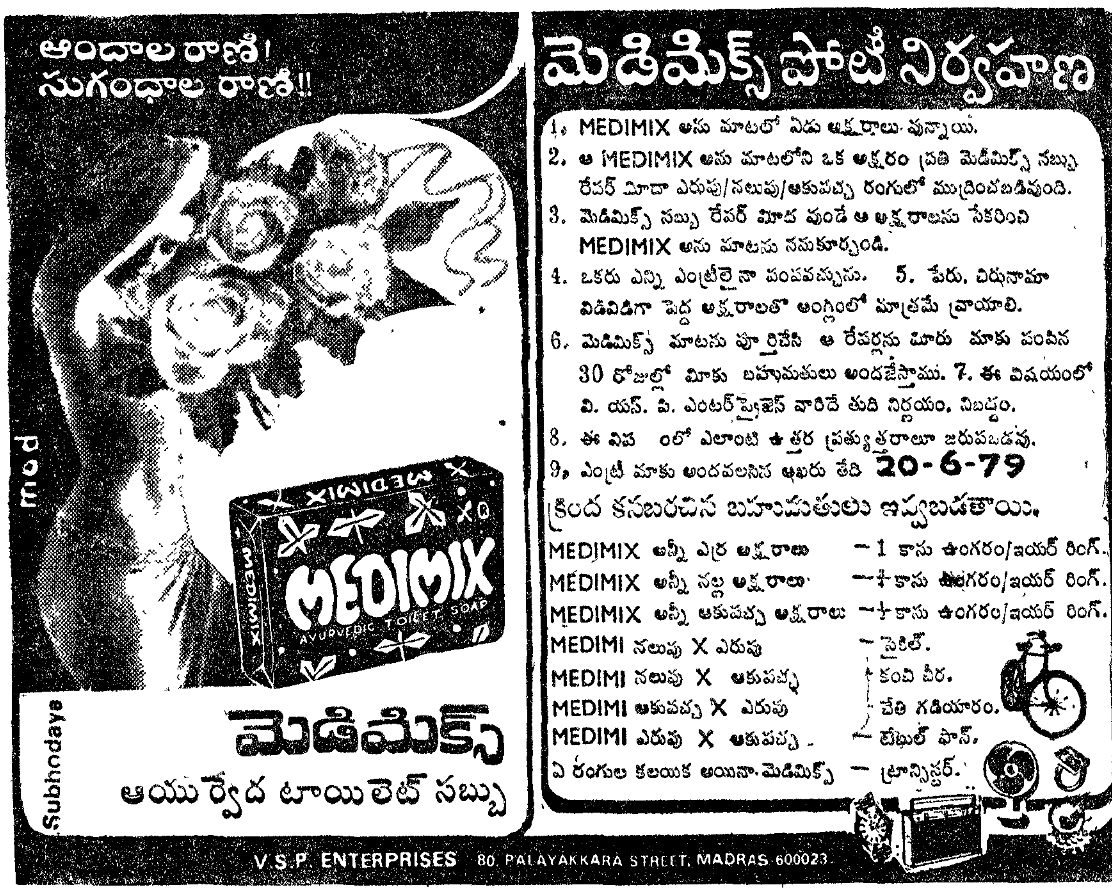

గేయాలు పంపేవారు వాటితో తపాలా కార్డు జత పరచవలసి వుంటుంది. గేయాలు త్రిప్పి పంపబడవు. గేయాలు, కవితలు సాధ్యమైనంత క్లుప్తంగా వుండటం మంచిది —సం.

దేహపుష్టికి ఆరోగ్యానికి
పండిత-డి.గోపాలాచార్యులవారి.
జీవామృతం
1898 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మదరాసు-17.

WHEN NATURE FAILS
New మరింత ఎత్తు, పొడుగు కాగలరు
H Super (2 నుండి 8 అం. వరకు పొడవు)
eight (For Super Heightness)
[illegible] HYTEX [illegible]
[illegible]
[illegible] HYTEX is a great name and meant for popular people.
1 Phail (20 T A. B S.) Rs 7-50 advance By M.O. 3 Phails (60Tabs) Rs. 15/- money order by advance.
M/S. VICTORIA COMMERCIAL COY.,
Beat No. 1. Ambala Cantt-133001(N.I.)
corresponding English (AMW/4/79)

మోసానికి మోసం – ఎత్తుకు పై ఎత్తు.
యుక్తికి యుక్తి–అపూర్వంగా వ్యవహరించి పనులు సాధించడమెలా ?
అంబడిపూడి క్రొత్త పుస్తకాలు !
1 అరచేతిలో వైకుంఠం
(అందమైన అబద్ధాలాడి నమ్మించటం)
2. ఉద్రేక స్థానాలు-తృప్తిమార్గాలు
(స్త్రీ పురుష శరీరంలో చైతన్యవంతమైన భాగాలు వాటి ప్రయోగాలు, ప్రయోజనాలు ఆనందాలు)
ఏడు రూపాయలు మనియార్డరు పంపినవారికి పై పుస్తకాలు పంపబడును. V.P. పద్ధతి లేదు
జలజ ప్రచురణలు,
విజయవాడ - 3.

యోగి భోగి

దృష్టిపథంలో కొచ్చారు. మంచం పక్కన కూలబడి తల కోటికానించి దుఃఖించే కుమార్తె గీత కనబడింది. మెల్లిగా చేయెత్తి "దాహం" అని సంజ్ఞ చేశాడు.

తెలివొచ్చిందని అందరూ సంబరపడ్డారు. పెద్దకొడుకు తలక్రింద చెయ్యేసి మృదువుగా, మెల్లిగా కాస్త ఎత్తి గ్లూకోజు నీళ్ళు చెంచాతో పట్టించాడు. కాస్త త్రాణ వచ్చి ప్రాణం కుదుటపడింది. హీన స్వరంతో "నే నెక్కడున్నాను" అన్నాడు.

"రైలుకు ప్రమాదం జరిగింది నాన్నగారూ ! మీరు విజయవాడ ఆస్పత్రిలో ఉన్నారు. రెండు రోజులనుండి స్పృహలో లేరు" అన్నాడు పెద్దకొడుకు.

అంతలో డాక్టరు యింజక్షను తో వచ్చాడు. ఆయన ముఖం చూసి "ప్రసాద్" అన్నాడు.

"అవును మాష్టారూ! నేనే. నెల క్రితం హౌస్ సర్జను ముగించి రైల్వే ఆసుపత్రిలో డాక్టరుగా చేరాను. మీ ఆశీర్వాదం కోసం వద్దామనుకున్నాను. యిలా స్థితిలో మీ దర్శనం అయింది మాష్టారూ" అన్నాడు ఉబికే కన్నీరాపుకొంటూ. భరించలేని బాధతో మాట రాలేదు. ప్రసాద్ యింజక్షను యిచ్చాడు. గీత అయిదు రోజుల జ్వరంతో కాలే కణతలమీద అద్దుతోంది. కొడుకు లిద్దరూ నెమ్మదిగా కాళ్ళు వత్తసాగారు. కోడళ్ళిద్దరూ నెమ్మదిగా వీవనతో విసరసాగారు. తనచేతిని, రామనాధం చేతితో బిగించి పైట చెరుగుతో ముఖం మీద పట్టిన చెమటను మృదువుగా వత్తసాగింది భార్య జానకి. ఇంజక్షను ప్రభావంవల్ల పదినిముషాలలో బాధ భరించే స్థాయి కొచ్చింది. చేతికి తగిలించిన బాటిలులో గ్లూకోజు రక్తంలోకిచేరుతుంటే కాస్త సత్తువ వచ్చింది. కళ్ళు తెరిచి చుట్టూ పరికించారు రామనాధం. అంత మంది తనకోసం ఆదుర్దా పడుతుంటే ఆనందంతో నవ్వొచ్చింది. చూపులు ప్రసాద్ కేసి తిరిగాయి. డాక్టరు ముఖం లోని నిరాశ, నిస్పృహ రామనాధం తీక్షణ దృష్టిని దాటిపోలేదు.

"ప్రసాద్! నువ్వు నాకు వైద్యం చేయడం నా అదృష్టమోయ్." అన్నాడు.

ప్రసాద్ మాట్లాడలేదు ముఖం తిప్పుకున్నాడు.

"ప్రసాద్! నేనెప్పుడూ సుఖదుఃఖాలు సమానంగా స్వీకరించే తత్వం అలవర్చుకున్నాను. చావూ; జీవితంలో ఒక భాగమే ననీ, దాన్ని చిరునవ్వుతో స్వీకరించాలనీ చెప్పేవాడిని, గుర్తుందా ?"

"వుంది మాష్టారూ."

"వేదాంతం కేవలం మాటలకే పరిమితం కాకూడదు. పరిస్థితి ఎదురైనా ఆత్మ స్థైర్యం ఉండాలి, చెప్పు ప్రసాద్. నా పరిస్థితేమిటి ?"

"నా నోటితో చెప్పలేను మాష్టారూ!" అన్నాడు ముఖం చేతులతో కప్పుకొని.

"కష్టసుఖాలు జీవితంలో భాగం నాయనా, చెప్పు నే తట్టుకోగలను."

"ఎలా చెప్పను మాష్టారూ ?"

"యీ మాష్టారు మాటెప్పుడూ కాదన లేదు నువ్వు. యిప్పుడు వ్యతిరేకిస్తావా నాయనా ?"

"అంతమాటనకండి మాష్టారూ ! నా నోటితో చెప్పలేని బాధ ! మీ నడుం విరిగిపోయింది. నా ప్రాణం పోయినా మిమ్మల్ని దక్కించుకొందును, కాని భగవదేచ్ఛముందు నేనశక్తుణ్ణి మాష్టారూ" అంటూ ఆయన పాదాలు పట్టుకొన్నాడు.

అందరూ పెద్దగా రోదించసాగారు. ఒక్క క్షణం కళ్ళు మూసుకొని "జానకీ ! మనది ముప్ఫయియేళ్ళ సహచర్యం ! పిల్లలూ, మీరంతా నా శిక్షణలో పెరిగారు. పుట్టాక మరణం తప్పదు. కళ్ళు తుడుచుకోండి. నిగ్రహంచూపి యీ జీవిని ప్రేమతో సాగనంపండి ! ప్రసాద్ నువ్వు డాక్టరువి. గుండె నిబ్బరం నువ్వు చదివిన మొదటి పాఠంలే" అన్నారాయన.

అంతా మౌనంగా నిలబడ్డారు.

"మీ అందరి అనురాగం, సేవ పొందడం నా భాగ్యం! నన్ను చిరునవ్వుతో సాగనంపండి. నిద్రాహారాలు మాని బెంబేలు పడక, నా ప్రక్క కూర్చుని దైవధ్యానం చేస్తూ ప్రశాంతంగా వీడ్కోలివ్వండి! అమ్మా ! గీతా !" అన్నాడు భారంగా.

"ఏం నాన్నా."

"నిన్నో యింటిదాన్ని చెయ్యకుండా పోతున్నాననే బాధ. అయినా ప్రాజ్ఞురాల

వయ్యావు నీ భవిష్యత్తు నువ్వే తీర్చిదిద్దుకోవాలి వచ్చే ప్రావిడెంటు ఫండులో దాని పెళ్ళి జరిపించండిరా" అన్నాడు కొడుకులతో.

"అలాగే" అన్నారిద్దరూ.

"మాష్టారూ! నా మనసులోమాట యిప్పుడీ పరిస్థితిలో చెప్పవలసి రావటం దురదృష్టం! గీతను గురించి మీరు బెంగ పెట్టుకోకండి. గీతను నేను ప్రేమించాను. పెళ్ళి చేసుకొంటాను."

రామనాధం కళ్ళు మెరిశాయి 'గీతా! నీకిష్టమేనా?' తలూపింది గీత.

"నా మనస్సు ఆనందసాగరంలో మున్కలేస్తోంది. ప్రసాద్! నా ప్రక్కన స్వామిజీ వుండాలి రైలులో. ఆయనేమయ్యారు?"

ప్రసాద్ వేలితో గది మూలకు చూపించాడు. మెల్లిగా తల త్రిప్పి చూశాడు. చాప మీద మూలుగుతూ పడున్నారాయన ఈగలు ముసురుతున్నాయి. బాధతో కన్నీరు కారుతోంది. ఒక నర్సు విసురుగా వచ్చి యింజ

యోగి భోగి

క్షను గుచ్చి వెళ్ళింది. స్వామీజీ రామనాథాన్ని, ఆయన కుటుంబాన్ని అసూయతో చూస్తున్నట్లనిపించింది.

"ప్రసాద్ ఆయన పరిస్థితేమిటి?"

"మీదీ వారిదీ ఒకే పరిస్థితి మాష్టారూ."

రెండు నిముషాలు కళ్ళు మూసుకొన్నారాయన. మెల్లిగా తెరిచి "ప్రసాద్! ఈ కాలంలో కావలసినవి మామగారిని రక్షించటం అల్లుళ్ళ హక్కు! కాని కాబోయే మామగారిగా, నా కోరిక తీరుస్తావా నాయనా?"

"నా ప్రాణం యిచ్చైనా చేస్తాను! చెప్పండి."

"ఏంలేదు, స్వామీజీ చిన్నతనంలోనే సన్యసించిన మహాత్ముడు! సంసార జీవనంలోని మాధుర్యం, భార్యాపిల్లల అనురాగంలోని ఆనందం ఎరుగడు. యీ ఆఖరు ఘడియల్లో నువ్వూ, గీతా ఆయనకు స్వంత పిల్లల్లా సేవ చెయ్యాలి. ఆ ఆనందములో తేలిపోతూ ఆయనాత్మ పరమాత్మను చేరాలి."

విస్తుపోయారందరూ, "మరి మీ మాట?!"

"నాకు మిగతా వాళ్ళందరూ లేరూ," ఆఖరుకో మంచం ఇప్పించు, ఇది నా చివరి కోరిక!"

"తప్పకుండా మాష్టారూ! మీ విశాల హృదయానికి నా జోహారు," అంటూ ఏర్పాట్లు చకచకా చేశారు

యోగి, భోగి మంచాలు పక్క పక్కనే వేశారు. స్వామిజీకి రాత్రింబవళ్ళు స్వంత పిల్లల్లా సకలోపచారాలు చేశారు. ప్రేమలోని మధురానుభూతినీ, అనుబంధంలోని అనురాగాన్నీ, బాధల్నీ మరిచి అనుభవిస్తూ స్వామిజీ ఆఖరు క్షణంలో రామనాధం చేయి పట్టుకోగా, యిద్దరి ఆత్మలు జంట విహంగాల్లా ఎగిరిపోయాయి.

సాహితీలోకంలో నవజ్యోతులు

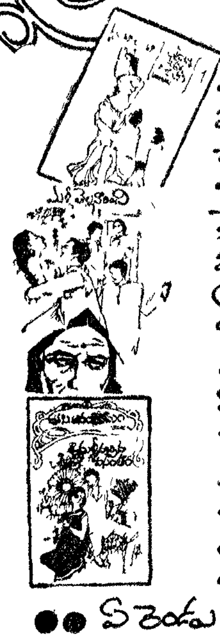

మరీచిక ...	వాసిరెడ్డి సీతాదేవి	12.00
మళ్ళీ తెల్లవారింది	"	6.00
చందనా! ఓ చందనా!!	చిట్టారెడ్డి సూర్యకుమారి	7.00
కనిపించని చీకటి	వి. రాజారామమోహనరావు	5.00
ప్రేమవాహిని	పోటబండ విజయలక్ష్మి	8.00
మళ్ళీ వచ్చిన వసంతం	డా॥ సి. ఆనందారామం	8.00
ఆశాలత ...	తురగా (మోచర్ల) జయశ్యామల	6.00
ఋణానుబంధం ...	"	9.00
మణిదీపం ...	యలమంచిలి ఝాన్సీలక్ష్మి	8.00
ఇంద్రధనుస్సు ...	"	8.00
భార్య రూపవతి ..	కోమలాదేవి	9.00
ప్రగతి పథంలో స్త్రీ	"	10.00
పురిపండా రామాయణం	పురిపండా అప్పలస్వామి	10.00
పురిపండా భారతం	"	10.00
పురిపండా భాగవతం	"	10.00

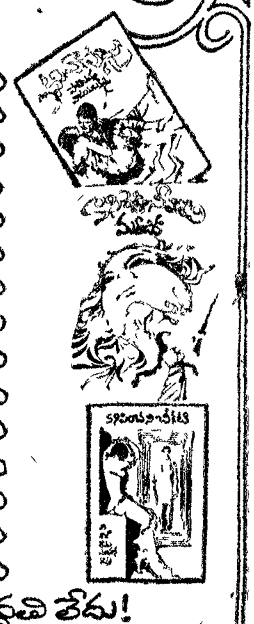

●● ఏ రెండు పుస్తకాలు కొన్నా పోస్టేజి ఉచితం! ●● వి.పి.పి. పద్ధతి లేదు!

నవజ్యోతి పబ్లికేషన్స్

ఏలూరు రోడ్. విజయవాడ-2

CHANDRA